

παπαριά

παπαριά, η, ουσ. [<παπάρι + κατάλ. -ιά], συνήθως στον πλ. **οι παπαριές, α.** τα ψέματα, οι ψευτιές, οι ανοησίες, οι ανακρίβειες, οι ψευδολογίες: «μην αρχίσεις πάλι τις παπαριές, γιατί θα πέσει σύννεφο η σφαλιάρα». Συνών. *κουραφέξαλα (1) / μαμούκαλα (α) / μαμούνια (3α) / μπούρδες (α) / παπάρες (4α) / πίπες (2α) / σάλια (2α) / τρίχες (2α) / φλούδες (1).* **β.** ως επιφών. **παπαριές!** έκφραση αμφισβήτησης στα λεγόμενα κάποιου: «ο τάδε αγόρασε καινούριο αυτοκίνητο. -Παπαριές!». Πολλές φορές, μετά το επιφών. επαναλαμβάνεται από τον αμφισβητία και ο ρ. της φρ. που του ανακοινώνεται: «ο τάδε αγόρασε καινούριο αυτοκίνητο. -Παπαριές αγόρασε!», ενώ είναι και φορές, που ο αμφισβητίας επαναλαμβάνει όλη τη φρ. που του ανακοινώνεται: «ο τάδε αγόρασε καινούριο αυτοκίνητο. -Παπαριές αγόρασε ο τάδε καινούριο αυτοκίνητο!». Για συνών. βλ. λ. αρχίδι (4).

- *κάνω παπαριά ή κάνω παπαριές*, κάνω λάθος, ενεργώ λανθασμένα, άστοχα: «αφού κάνεις συνέχεια παπαριές, πώς θέλεις μετά να πάει μπροστά η δουλειά;»·

- *λέει παπαριές*, λέει ανοησίες, ανακρίβειες, ψευτιές: «δεν πιστεύει κανένας στα λόγια του, γιατί λέει συνέχεια παπαριές».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας